

beres Pligt. Det er Noget, de gjøre alle Begne, og dersom saadanne Hunde skulle skydes — og der staar jo her, at Politiet kan under Straf af Bøder indtil 100 Kr. paalægge Eierne af Hundene at lade dem skyde ned — saa tror jeg, det kan blive meget værre for Hundene paa den Maade, og det er nu heller ikke saa heldigt. Vi maa huske paa, at paa Landet have vi ikke Politi som i Kjøbstæderne, Hundene ere meget Politi, der er Ingen, der veed, hvad de forhindre ved Nattetid, om de ikke forhindre Tyveri og Indbrud. Det kan godt ske. Sæt der kommer En, der vil stjæle, saa kommer Hunden og gjør ad ham, og saa bliver han bange og løber sin Vej. Bagefter kan han jo saa anklage Manden, fordi han har havt en Hund, der har gjøet ad ham og forulempet ham. Jeg figer, at en saadan Bestemmelse som den, at en Hund ikke maa gjø, havde jeg i Grunden ikke ventet, at Udvalget vilde komme med. Jeg troede, der var saa mange praktiske Folk i Udvalget, at de vilde se, at en saadan Bestemmelse er uheldig, og dette vil jeg bede Udvalget om at tage Hensyn til imellem 2den og 3die Behandling. Hundene maa vi efter min Mening meget hellere have end Gendarmerne, Gendarmerne kunne vel vogte hist og her, men de kunne ikke komme vidt omkring; thi hvor Gendarmerne komme omkring, se Folk alle Begne paa dem med onde Mine, havde jeg nær sagt. Der er ikke Mange, der holde af dem paa Landet, men Hundene har jeg ikke mærket, at Folk have været stærkt imod. Jeg for mit Bedkommende vil sige, at jeg vil finde det rigtigt, at den Bestemmelse om Hundeskatten paa Landet bliver stemt ud, og derfor har jeg været med til at stille disse Underændringsforslag.

Ordføreren (Brandes): Det forekommer mig, at jeg gav et saa godt Exempel ved at udtale mig kort ved Sagens Indledning, at jeg ikke havde ventet, at Sagen skulde give Anledning til en saa stor og indholdsrig Debat, som Tilfældet har været. Jeg skal imidlertid af Hensyn til Tiden kun kortelig besvare nogle af de gjorte Indvendinger. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) udtalte, at han havde været saa glad ved Udvalgets Sammensætning, fordi der havde været repræsenteret saa forskellige Standpunkter deri, at han havde haabet, at der vilde fremkomme fra dette Udvalg en Betænkning, der indeholdt de forskellige Standpunkter. Han var nær ved at behævide det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) og mig, at vi vare blevne enige. Men det ærede Medlem glem-

mer, at det er ikke alene dette ærede Medlem og mig, der ere blevne enige, men mange andre Medlemmer, nemlig hele Udvalget, der ere blevne enige. Der kunde dog maafee ogsaa gjøres gjældende overfor ærede Medlemmer, som have taget, hvad jeg vil kalde et Landbostandpunkt lige overfor det kjøbenhavnske Standpunkt, at jo ærede Medlemmer af Bondestanden, som jeg tror nok skulle vide at se paa Landboernes Interesse, have været med til at stille dette Forslag, saa jeg tror ikke, man med nogensomhelst Ret kan gjøre gjældende overfor dette Forslag, at det er særlig kjøbenhavnsk, og at man gjen-nem det skulde have til Hensigt at fortrædige Hundene paa Landet paa nogen særlig Maade. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hunde paa Landet dreier det sig jo om, hvorvidt 50 Ore er et Beløb, man kan gaa med til. Her er der to Ting, som kunne stæges, og som forekomme Udvalget at slaa alle Indvendinger ned. De Herrer ræsonnere saaledes i deres mange forskellige Taler: Hunden er af den og den Nytte for os, det bethder saa og saa meget for os, og det vilde være skammeligt at paalægge dette nyttige Dyr denne Skat. Dertil svarer jeg, at hvis Hunden er til en saadan Nytte, maa den kunne vurderes til 50 Ore; kan den ikke det, forekommer det mig virkelig, at den er meget ringe, og saa skulde de Herrer ikke tale for høit derom. Men hvis Hunden virkelig gjør den store Nytte, hvad jeg ikke betvivler, saa kan det ganske vist heller ikke være uoverkommeligt at betale dette Beløb. Men hvad der er vigtigere end dette, er, at Hunde, der som Schæferhunde og andre gjøre saa stor Nytte paa Landet, kunne, efter hvad der her staar i Lovforslaget, undtages fra Skat. De Herrer kunne ganske spare sig deres Sorg, thi ifølge Lovforslaget kan Sogneraadet, som jo dog maa antages at ville se paa Sognebeboernes Tarv ogsaa i denne Henseende, gjøre Undtagelser, naar det finder, at der er Anledning dertil, og fritage Hunden for den Afgift, der her er Tale om. Disse to Ræsonnementer gjøre, at man mindre behøver at tage Hensyn til de Herrer's Angst for, at denne Afgift af 50 Ore skulde være for stor for Landet i det Hele, og jeg mener derfor, det er ganske unødvendigt at komme ind paa Spørgsmaalet om Paalægning af nye Skatter. En Skat paa 50 Ore kunde man maafee tale meget om, men det gjælder ikke om denne, som er en frivillig Skat, Mennefteslægten kan jo inddeles, som jeg tror, Justitsministeren en Gang bemærkede i Landsstinget, i de Folk, der holde Hunde, og de Folk, der ikke holde Hunde. Altsaa Virkningen af Afgiften